

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/26/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7520206800
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7520206800.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobkyne: A. B. A., nar. XX.X.XXXX, bytom v C., D. XXXX/XX (právna nástupkyňa pôvodného žalobcu E. F. G., nar. XX.X.XXXX, zomrelého dňa XX.X.XXXX), zastúpená JUDr. Viktorom Sásfaiom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Mlynárska 15, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Chlumeckého 2, o náhradu škody, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Košice sp.zn. K3-16C/137/2020 zo dňa 21. decembra 2023

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Mestského súdu Košice č.k. K3-16C/137/2020-209 zo dňa 21.decembra 2023 vo vyhovujúcom výroku I. a vo výroku III. o náhrade trov konania.

O d m i e t a odvolanie proti výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Košice (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) zhora označeným rozsudkom výrokom I. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 332.405,86 € s 9 % úrokom z omeškania ročne od 12.1.2010 do zaplatenia, všetko v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Výrokom III. priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho a dovolacieho konania vo výške 85,56 % s tým, že o výške trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Vykonaným dokazovaním zistil, že právny predchodca žalobkyne na základe zmluvy o poskytnutí finančných prostriedkov zo dňa 29.6.1999 požičal dlžníkovi Nábytkové hranoly a vlysy s.r.o. (ďalej aj dlžník alebo NHV, s.r.o.) sumu 7.494.000,- Sk (248 755,23 €) a na zabezpečenie tejto pohľadávky došlo jednak k uznaniu záväzku dlžníka do notárskej zápisnice JUDr. Dagmar Lukačiovej N 84/99, Nz 76/99 toho istého dňa a jednak k uzavretiu záložnej zmluvy, ktorou dlžník založil v prospech právneho predchodcu žalobkyne nehnuteľnosti vo svojom vlastníctve, zapísané na LV XXXX, kat. úz. H. ako parc. č. 1331 a 1333/1 až 16, vrátane budov nachádzajúcich sa na týchto parcelách. Návrh na vklad tejto záložnej zmluvy bol podaný dňa 10.12.1999 na Okresnom úrade Košice-okolie, katastrálny odbor, pod č. V 836/99, pričom o povolení vkladu bolo rozhodnuté až dňa 30.1.2001. Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.11.2000 sp. zn. 2K/182/00 bol na majetok dlžníka vyhlásený konkurz. Keďže k povoleniu vkladu došlo až po vyhlásení konkurzu, na protest prokurátora Okresný úrad Košice-okolie, odbor katastrálny, rozhodnutím zo dňa 16.10.2001 zrušil rozhodnutie o povolení vkladu zo dňa 30.1.2001 a na základe tohto rozhodnutia sa vymazala v časti „C“ listu vlastníctva XXXX, kat. úz. H. ľarcha pre záložného veriteľa – právneho predchodcu žalobkyne. Právny predchodca žalobkyne uzavrel

s dlžníkom Nábytkové hranoly a vlysy s.r.o. dňa 1.12.1999 dodatok č. 1 k zmluve o poskytnutí finančných prostriedkov zo dňa 29.6.1999, v ktorom sa účastníci dohodli na navýšení požičanej sumy o 600.000,- Sk (19 916,35 €), čím dlžná suma vzrástla na 8.094.000,- Sk (268 671,58 €) a dohodli sa na splácaní dlžnej sumy tak, že dlžník vždy po uplynutí 6-ich mesiacov vráti 1/10 istiny, t.j. 809.400,- Sk (26 867,16 €) s tým, že posledná splátka pôžičky je splatná uplynutím 60 mesiacov odo dňa účinnosti tohto dodatku. Z rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6 Cb/303/2001- 46 zo dňa 14.10.2004 vzal za preukázané, že konkurzná pohľadávka právneho predchodcu žalobkyne v sume 10.793.472,- Sk (358 277,63 €), uplatnená v konkurze proti úpadcovi Nábytkové hranoly a vlysy s.r.o., je nesporná. Zo spisu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2K/182/00 zistil, že uznesením zo dňa 6.8.2009 Krajský súd v Košiciach zrušil konkurz na majetok úpadcu Nábytkové hranoly a vlysy s.r.o. z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov a toto uznesenie bolo potvrdené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo/117/09 zo dňa 12.11.2009 a nadobudlo právoplatnosť dňa 11.1.2010.

3. Doplneným dokazovaním po zrušení veci uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/103/2015 zo dňa 31.8.2015 vzal súd za preukázané, že Rád premonštrátov Opátstvo Jasov (ďalej aj len Rád premonštrátov alebo len opátstvo) doručil Okresnému úradu Košice – okolie, katastrálny odbor, dňa 11.1.2000 oznámenie o odstúpení od kúpnej zmluvy zo dňa 27.12.1999, adresované NHV, s.r.o. spolu s doručenkou zo dňa 3.1.2000, podpísanou konateľom tejto spoločnosti (H. H.). V zmysle uvedeného oznámenia Rád premonštrátov odstúpil od kúpnej zmluvy zo dňa 3.7.1998 z dôvodu, že NHV, s.r.o. napriek opakovaným výzvam neuhradila kúpnu cenu nehnuteľností, ktoré sú zapísané na LV č. XXXX, kat. úz. H., pričom odstúpenie je realizované v súlade s § 48 ods. 1, 2 OZ s použitím § 517 ods. 1 OZ.

4. Za preukázanú vzal aj existenciu výzvy Rádu premonštrátov na zaplatenie splátok kúpnej ceny nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, kat. úz. H. zo dňa 27.9.1999, adresovanú NHV, s.r.o. , a to na úhradu dlžných splátok kúpnej ceny, ktorá vyplynula z kúpnej zmluvy zo dňa 3.7.1998 ohľadne nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, kat. úz. H., v lehote 14 dní s tým, že po uplynutí 14 dní od doručenia tejto výzvy oznámi Rád premonštrátov odstúpenie od zmluvy katastrálnemu úradu. Doklady o doručení ani odoslaní tejto výzvy dlžníkovi v konaní predložené neboli.

5. Za preukázané vzal aj doručenie doplnenia dôvodov odstúpenia od kúpnej zmluvy Okresnému úradu Košice – okolie, odbor katastra, dňa 7.2.2000, pričom išlo o odstúpenie od kúpnej zmluvy zo dňa 2.2.2000, adresované NHV, s.r.o. z dôvodu, že NHV, s.r.o. sa pokúsila iným spôsobom znehodnotiť nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, kat. úz. H., a to bez súhlasu predávajúceho. Doklad o doručení ani o odoslaní tohto (ďalšieho) odstúpenia od kúpnej zmluvy zo dňa 2.2.2000 spoločnosti NHV, s.r.o., ani jeho konateľovi predložený v konaní nebol.

6. Z písomného vyjadrenia H. H., konateľa NHV, s.r.o. súd zistil, že konateľ si nespomína, či spoločnosti NHV, s.r.o. bola doručená výzva na úhradu splátok pred odstúpením od zmluvy. Rovnako Rádu premonštrátov sa napriek šetreniu v archívnych materiáloch nepodarilo získať doklad o doručení ani o doručovaní výzvy na zaplatenie splátok kúpnej ceny zo dňa 27.9.1999 spoločnosti NHV, s.r.o. Iné výzvy na zaplatenie splátok pred odstúpením od zmluvy než výzvu zo dňa 27.9.1999 strany sporu nepredložili a nebola ani súčasťou konkurzného spisu.

7. Z protokolu o výsledku kontroly Krajského úradu v Košiciach v dňoch 11.5.2001 – 16.5.2001 vzal súd za preukázané, že správnym orgánom bolo dňa 11.1.2000 zaevidované oznámenie opátstva o odstúpení od kúpnej zmluvy pod č. V 478/98 z dôvodu neuhradenia kúpnej ceny s priloženou doručenkou od NHV, s.r.o. Predmetné podanie nespĺňalo náležitosti na zápis poznámky ani formou záznamu a listina mala byť správnym orgánom žiadateľovi vrátená ako listina nespĺňajúca hmotnoprávne podmienky na vykonanie zápisu a žiadateľ mal byť správnym orgánom vyzvaný na doručenie návrhu na záznam, ktorého prílohu má tvoriť písomný prejav vôle účastníkov zmluvy odstúpiť od zmluvy s úradne overenými podpismi.

8. Výsluchom svedka A. I. A. vzal súd za preukázané, že z dôvodu neuhradenia kúpnej ceny spoločnosťou NHV, s.r.o. opátstvo dalo pokyn právnej zástupkyňi JUDr. Irene Sopkovej, aby nehnuteľnosti vrátila do majetku opátstva dohodou o odstúpení od kúpnej zmluvy a aby podala návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok NHV, s.r.o. Právna zástupkyňa doručila katastru odstúpenie od kúpnej zmluvy, pričom svedok videl minimálne 3 výzvy na zaplatenie kúpnej ceny v dodatočnej lehote, avšak doručenky od predmetných výziev sa v spise katastrálneho úradu nenachádzali. Uviedol,

že predstavitelia opátstva neschválili toto konanie právnej zástupkyne a považovali odstúpenie za neplatné, pričom trvali na vrátení majetku formou dohody o odstúpení od kúpnej zmluvy buď so samotným kupujúcim alebo so správcom konkurznej podstaty. Následne právna zástupkyňa uzavrela dohodu o odstúpení so správcom konkurznej podstaty. Pokiaľ aj právna zástupkyňa bola dotazovaná na existenciu podacích lístkov ohľadne výziev pred odstúpením, podľa výpovede svedka ich právna zástupkyňa opátstvu nevedela ani na jeho žiadosť predložiť a argumentovala tým, že potrebovala zaplombovať list vlastníctva.

9. Právne súd posudzoval vec podľa § 1 a § 18 zákona 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánov štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom (ďalej len zákon 58/1969 Zb.) v spojení s ust. § 27 ods. 1, ods. 2 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, podľa § 21 písm. e) zákona 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení účinnom od 1.1.2002, podľa § 32 ods. 1 zákona 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) a podľa § 48 ods. 1, 2 a § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ).

10. Z vykonaného dokazovania uzavrel, že Okresný úrad Košice – okolie, katastrálny odbor, nedodrжал zákonom stanovenú lehotu 30 dní pre rozhodnutie o návrhu na vklad záložnej zmluvy zo dňa 10.12.1999, keďže o ňom rozhodol až dňa 30.1.2001 v čase, keď na majetok dlžníka (NHV, s.r.o.) už bol vyhlásený konkurz (od 22.11.2000), z ktorého dôvodu bolo rozhodnutie o povolení vkladu na základe protestu prokurátora zrušené. Takto mal nesporne preukázané, že postup Okresného úradu Košice – okolie, odbor katastrálny, je nesprávnym úradným postupom, keď tento nevydal rozhodnutie o návrhu právneho predchodcu žalobkyne na vklad záložnej zmluvy do katastra nehnuteľností v zákonom stanovenej lehote 30 dní odo dňa doručenia návrhu na vklad. Na základe doplneného dokazovania konštatoval, že nebola zistená žiadna prekážka brániaca Okresnému úradu Košice-okolie, katastrálnemu odboru, rozhodnúť o návrhu právneho predchodcu žalobkyne v zákonom stanovenej lehote 30 dní, t.j. do 10.1.2000. Uzavrel, že pre jednostranné odstúpenie od kúpnej zmluvy zo strany Radu premonštrátov Opátstvo Jasov voči NHV, s.r.o. Jasov neboli splnené zákonné predpoklady v zmysle § 48 ods. 1 a § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Aj keď doručenie odstúpenia od zmluvy zo dňa 27.12.1999 konateľovi NHV, s.r.o. dňa 3.1.2000 bolo preukázané, v konaní nebolo preukázané doručenie a ani zaslanie výzvy na plnenie v zmysle § 517 ods. 1 OZ v dodatočne určenej lehote 14 dní od doručenia tejto výzvy zo dňa 27.9.1999 dlžníkovi NHV, s.r.o. a nebol predložený ani iný dôkaz preukazujúci, že táto výzva sa dostala do dispozičnej sféry NHV, s.r.o. Z týchto dôvodov neboli splnené podmienky pre účinné odstúpenie od zmluvy zmysle § 517 ods. OZ, teda že by NHV, s.r.o. ani v dodatočnej primeranej lehote, poskytnutej mu Rádcom premonštrátov, nesplnila svoj dlh, s plnením ktorého bola v omeškaní. Zároveň v konaní nebola preukázaná existencia inej výzvy na plnenie v dodatočnej primeranej lehote pred odstúpením od zmluvy, než výzva zo dňa 27.9.1999. Skutočnosť, že nedošlo k účinnému odstúpeniu od kúpnej zmluvy listom zo dňa 27.12.1999, ani listom zo dňa 2.2.2000 (ktorého doručenie spoločnosti NHV, s.r.o. v konaní ani nebolo preukázané – poznámka odvolacieho súdu) vyplýva aj z tej skutočnosti, že NHV, s.r.o. sa v konaní vedenom pred Okresným súdom Košice-okolie sp.zn. 11C/26/2000 domáhala vyslovenia neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy zo dňa 27.12.1999 žalobou doručenou súdu dňa 25.1.2000 z dôvodu nenaplnenia podmienok predpokladaných ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre odstúpenie od zmluvy (vo veci nebolo meritórne rozhodnuté vzhľadom na späťvzatie žaloby správcom konkurznej podstaty NHV, s.r.o., v dôsledku ktorého bolo konanie právoplatne zastavené dňa 25.5.2001 – poznámka odvolacieho súdu). Zároveň Rád premonštrátov doručil katastrálnemu úradu ďalšie odstúpenie od zmluvy zo dňa 2.2.2000, ktorého doručenie spoločnosti NHV, s.r.o. preukázané nebolo a nakoniec dôkazom o neúčinnom odstúpení od kúpnej zmluvy zo dňa 27.12.1999 (i zo dňa 2.2.2000) je uzavretie dohody medzi Rádcom premonštrátov a správcom konkurznej podstaty o odstúpení od zmluvy v konkurznom konaní dňa 21.3.2001. Súd konštatoval, že pokiaľ aj konateľ spoločnosti NHV, s.r.o. vo svojej výpovedi nepoprel, že došlo k odstúpeniu od zmluvy zo strany Rádu premonštrátov, keď toto odstúpenie mu bolo doručené, bez ďalšieho to neznamena, že išlo o platné a účinné odstúpenie od kúpnej zmluvy, ktorého neplatnosti sa nakoniec spoločnosť NHV, s.r.o. aj domáhala v súdnom konaní. Za preukázaný vzal tak nesprávny úradný postup Okresného úradu Košice-okolie.

11. Za preukázanú vzal aj existenciu a výšku škody právneho predchodcu žalobkyne, keďže tento nebol ani len čiastočne uspokojený v konkurznom konaní ako veriteľ pre nedostatok majetku úpadcu, čím definitívne došlo k zmareniu jeho možnosti uspokojiť svoju pohľadávku. Škoda predstavuje maximálnu výšku pohľadávky, ohľadne ktorej mohol byť právny predchodca žalobkyne uspokojený ako oddelený

veriteľ zo zálohu, t.j. 10.014.059,- Sk (7.494.000,- Sk istina + úroky 170.000,- Sk + úroky 200.000,- Sk + 22% úrok od 1.8.1999 do 22.11.2000 vo výške 2.150.059,- Sk), teda 332 405,86 €, preto súd žalobe v tejto časti vyhovel. Škoda predstavujúca pohľadávku vo výške 600.000,- Sk (19 916,35 €) s príslušenstvom (istina poskytnutá na základe dodatku č. 1 k zmluve o pôžičke zo dňa 29.6.1999, dodatok zo dňa 1.12.1999, na ktorý dodatok sa záložná zmluva nevzťahovala) nie je v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom, v tejto časti by právny predchodca žalobkyne nemohol byť uspokojený ako oddelený veriteľ, preto súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

12. Za preukázanú vzal súd aj príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, lebo nebyť tohto nesprávneho úradného postupu, ku škode na majetku právneho predchodcu žalobkyne by nedošlo. Ak by bol vklad záložnej zmluvy v zákonom stanovenej lehote povolený, právny predchodca žalobkyne by vymohol svoju pohľadávku pri realizácii záložného práva podľa § 151a a nasl. OZ bez ohľadu na to, k akým zmenám by následne došlo, pretože tieto by nemali vplyv na realizáciu záložného práva. Právny predchodca žalobkyne by mal možnosť uspokojiť svoju pohľadávku v konkurznom konaní ako oddelený veriteľ, a to aj po odstúpení od kúpnej zmluvy, teda ak vlastníkom nehnuteľnosti by už nebol úpadca, ale pôvodný vlastník. V zmysle § 6 ods. 2 zák. č. 328/1990 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení účinnom od 1.8.2000 (konkurzné konanie v prejednávanej veci začalo 22.11.2000) totiž do konkurznej podstaty patril aj majetok, ktorým dlžník zabezpečil svoj záväzok. V prípade povolenia vkladu záložnej zmluvy by na vymoženie pohľadávky nemalo vplyv následné vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu. Súd uzavrel vzhľadom na uvedené, že okolnosť, že úpadca nedisponoval iným majetkom, nepredstavuje okolnosť, ktorú by bolo možné považovať za príčinu nevykonalnosti pohľadávky. Predmetné nehnuteľnosti mali hodnotu prevyšujúcu hodnotu zabezpečenej pohľadávky (podľa znaleckých posudkov 20.887.185,- Sk, resp. 11.352.266,- Sk). Vplyv nesprávneho úradného postupu na zmenšenie majetku právneho predchodcu žalobkyne bol priamy a bezprostredný a nesprávny úradný postup Okresného úradu Košice-okolie predstavuje hlavnú, priamu a bezprostrednú príčinu vzniku škody právneho predchodcu žalobkyne- nevykonalnosti jeho pohľadávky.

13. Súd považoval za nedôvodnú obranu žalovaného, že vklad by bol povolený skôr, ak by právny predchodca žalobkyne preventívne podal sťažnosť na nečinnosť okresného úradu, pretože ust. § 32 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. určuje lehotu 30 dní na rozhodnutie a každý ďalší deň je porušením tohto ustanovenia. Sťažnosť je len právo, ktoré mohol právny predchodca žalobkyne využiť a aj ho využil, pričom sťažnosť nie je opravným prostriedkom.

14. S námietkou žalovaného, že právny predchodca žalobkyne mal exekučný titul v zmysle § 41 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z., ktorý mohol uplatniť už dňa 30.7.1999, sa súd vysporiadal tak, že právny predchodca žalobkyne sa nerozhodol vymôcť požičané finančné prostriedky od dlžníka exekúciou, ale rozhodol sa podať návrh na povolenie vkladu záložnej zmluvy, čo nasvedčuje tomu, že chcel ešte požičať finančné prostriedky na základe dodatku č. 1, ale pre prípad nesplnenia dlhu využil inštitút zabezpečenia. Súd uveril tvrdeniu právneho predchodcu žalobkyne, že bol v čase uzatvárania zmluvy presvedčený, že dlžník mu vráti požičanú sumu vtedy, keď mu bude priznaný úver Poštovou bankou, čo potvrdil aj svedok H. H.. Právny predchodca žalobkyne už v čase požičania a uzavretia zmluvy o pôžičke bol si vedomý a požičal s tým, že požičanú sumu dlžník vráti len z úveru. Neprichádzalo do úvahy vrátenie týchto finančných prostriedkov iným spôsobom a vymáhanie požičanej sumy exekúciou v čase vybavovania úveru by odporovalo dohode medzi účastníkmi.

15. Súd vyhovel žalobe v časti o zaplatenie sumy 332.405,86 € (10.014.059,- Sk), ktorá suma predstavuje pohľadávku, ktorá by právnym predchodcom žalobkyne bola aj reálne vymožiteľná v konkurznom konaní, v ktorom by právny predchodca žalobkyne mal postavenie oddeleného veriteľa, a to s poukazom na hodnotu nehnuteľností, vo vzťahu ku ktorým bolo zriadené záložné právo. Tieto nehnuteľnosti bola znaleckými posudkami podľa výpovede svedka E. H. J., správcu konkurznej podstaty, ohodnotené vo výške od 20.000.000,- do 35.000.000,- Sk (od 663 878,38 € do 1 161 787,16 €), čo potvrdil aj svedok E. I. K.. Znaleckým posudkom E. L. J. bola nehnuteľnosť ohodnotená na sumu 20.887.185,- Sk (693 327,52 €) a znalec E. H. G. ju ohodnotil na sumu 11.352.266,- Sk (376 826,20 €). V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol s odôvodnením, že vznik škody v prevyšujúcej časti nebol v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom (z dôvodu, že na dodatok č. 1 k zmluve o pôžičke sa záložná zmluva nevzťahovala a v tejto časti pohľadávky, t.j. 600.000,- Sk s príslušenstvom by právny predchodca žalobkyne nemohol byť uspokojený ako oddelený veriteľ – poznámka odvolacieho

súdu). Zároveň existencia pohľadávky právneho predchodcu žalobkyne v sume 10.014.059,- Sk bola preukázaná rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 6Cb/303/2001- 46 zo dňa 14.10.2004, ktorým bola pohľadávka právneho predchodcu žalobkyne v sume 10.793.472,- Sk proti úpadcovi Nábytkové hranoly a vlysy, s.r.o. Jasov uznaná za nespornú.

16. Súd priznal žalobkyňi aj úroky z omeškania vychádzajúc zo záveru, že škoda vznikla právnemu predchodcovi žalobkyne až vtedy, keď bola definitívne vylúčená možnosť uspokojenia jeho pohľadávky a v tomto okamihu bol zrejmý aj rozsah škody. Konkurzné konanie vedené na Krajskom súde v Košiciach pod sp.zn. 2K/182/00 bolo právoplatne skončené dňa 11.1.2010, kedy nadobudlo právoplatnosť uznesenie o zrušení konkurzu. Týmto dňom vznikol právnemu predchodcovi žalobkyne nárok na náhradu škody a keďže si žalovaný svoju povinnosť nesplnil, od nasledujúceho dňa, t.j. od 12.10.2010 patrí žalobkyňi aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne v zmysle ust. § 517 ods. 2 OZ v spojení s ust. § 3 nar. vl. 87/1995 Z.z. Súd preto priznal žalobkyňi aj úroky z omeškania zo sumy 332.405,86 € vo výške 9 % ročne od 12.1.2010 do zaplatenia a v prevyšujúcom rozsahu úrokov z omeškania žalobu zamietol ako nedôvodnú.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP. Keďže žalobkyňa bola v konaní úspešná v rozsahu 92,78 % a neúspešná v rozsahu 7,22 %, jej celkový pomer úspechu predstavuje 85,56 % a v tomto rozsahu súd priznal žalobkyňi proti žalovanému náhradu trov celého konania.

18. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd žalobu v celom rozsahu zamietne. Argumentoval nespĺnením zákonných podmienok pre vznik jeho zodpovednosti za škodu. Nesúhlasil so záverom súdu o preukázaní nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Košice-okolie vychádzajúceho z tej skutočnosti, že vykonaným dokazovaním nebola zistená žiadna prekážka brániaca Okresnému úradu Košice-okolie rozhodnúť o návrhu právneho predchodcu žalobkyne v zákonnej lehote 30 dní. Z výsledkov vykonaného dokazovania podľa žalovaného vyplynulo splnenie podmienok pre platné odstúpenie od kúpnej zmluvy zo dňa 3.7.1998, uzavretej medzi Rádcom premonštrátov a NHV, s.r.o., keďže tomuto predchádzala výzva na plnenie v dodatočnej lehote zo dňa 27.9.1999, vyhotovená Rádcom premonštrátov Opátstvo Jasov a adresovaná NHV, s.r.o., so sídlom v Jasove. Tým boli splnené zákonné podmienky pre platné odstúpenie od zmluvy v zmysle § 517 ods. 1 OZ. Účinky doručenia tejto výzvy nastali, keď sa táto dostala do dispozičnej sféry adresáta, takže nebolo potrebné, aby adresát (NHV, s.r.o.) si skutočne písomnosť aj prevzal. Vzhľadom na existenciu tejto písomnosti žalovaný je toho názoru, že podmienky pre odstúpenie od zmluvy boli splnené. Právne účinky odstúpenia od zmluvy nastali bez ohľadu na zápis do katastra nehnuteľností. Vzhľadom na platné odstúpenie od zmluvy, pokiaľ by aj príslušný okresný úrad povolil vklad záložného práva v prospech právneho predchodcu žalobkyne, bolo by jeho rozhodnutie nezákonné. Nie je preto správny záver súdu, v zmysle ktorého nebola zistená žiadna prekážka brániaca Okresnému úradu Košice-okolie rozhodnúť o návrhu právneho predchodcu žalobkyne na vklad záložnej zmluvy v zákonom stanovenej lehote, nakoľko touto prekážkou bolo oznámenie Rádu premonštrátov Opátstvo Jasov o odstúpení od kúpnej zmluvy, ktoré bolo doručené Okresnému úradu Košice-okolie dňa 11.1.2000 spolu s doručenkou od NHV, s.r.o. zo dňa 3.1.2000. Následne Rád premonštrátov doplnil dôvody odstúpenia listom zo dňa 3.2.2000. Argumentoval tým, že ak je okresnému úradu doručené oznámenie predávajúceho o tom, že odstúpil od zmluvy o prevode nehnuteľností, na základe ktorej už bolo vydané rozhodnutie o povolení vkladu, spolu s listinou preukazujúcou doručenie tohto oznámenia nadobúdateľovi nehnuteľností, je potrebné postupovať podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.7.2011 sp.zn. 6 Sžo/229/2010 (R 81/2014). V tomto rozhodnutí najvyšší súd konštatoval, že nakoľko správa katastra nie je oprávnená posudzovať platnosť odstúpenia od zmluvy ani ako predbežnú otázku, musí sa táto skutočnosť prejavíť v jej postupe v záznamovom konaní pri odstúpení od zmluvy, na základe ktorej už bol povolený vklad do katastra nehnuteľností, ako i vo vkladovom konaní v prípade zmluvy doloženej k návrhu na vklad, o ktorom ešte nebolo rozhodnuté. Či platnosť odstúpenia od zmluvy nie je medzi účastníkmi sporná, musí správa katastra obligatórne skúmať, a to jednak z dôvodu, že len platné odstúpenie od zmluvy vyvoláva náležité právne účinky, ako i s prihliadnutím na závažnosť zásahu týchto účinkov do vlastníckeho resp. vecnoprávneho stavu. Túto skutočnosť možno preukázať výslovným alebo konkludentným prejavom druhej zmluvnej strany. Písomné prehlásenie tejto druhej strany môže byť doložené buď k odstúpeniu od zmluvy alebo si ho vyžiada samotná správa katastra. Pokiaľ sa druhý účastník vyjadrí, že nespochybňuje uskutočnené odstúpenie od zmluvy, správa katastra vykoná príslušný záznam v katastri nehnuteľností,

príčom nie je oprávnená skúmať, či skutočne došlo i k naplneniu dôvodu pre odstúpenie od zmluvy. Ak však druhý účastník spochybnil platnosť odstúpenia od zmluvy, mala by ho správa katastra vyzvať, aby v určenej lehote podal na súd príslušnú žalobu s poučením, že pokiaľ tak neurobí, bude to vyhodnotené ako akceptácia platnosti vykonaného odstúpenia od zmluvy. Ak následne daná žaloba bude podaná, správa katastra nebude môcť vykonať príslušný záznam a ponechaná na dotknutom liste vlastníctva zapísanú plombu o začatom záznamovom konaní, prípadne na návrh vyznačí na ňom aj informatívnu poznámku o začatom súdnom konaní v zmysle § 44a O.s.p. V súlade s vyššie uvedeným sa NHV, s.r.o. v súdnom konaní domáhala vyslovenia neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy žalobou doručenou súdu dňa 25.1.2000. Vo veci však nebolo meritórne rozhodnuté vzhľadom na späťvzatie žaloby. Podľa názoru žalovaného bolo teda doručenie odstúpenia od zmluvy Okresnému úradu Košice-okolie tou skutočnosťou, ktorá bránila rozhodnutiu o návrhu na vklad záložného práva a zároveň to bolo aj konanie prebiehajúce na Okresnom súde Košice-okolie pod sp.zn. 11C/26/2000. Podmienka vzniku zodpovednosti za škodu, t.j. nesprávny úradný postup tak nebola naplnená.

18.1. Vytýkal ďalej súdu, že sa nezaoberal otázkou, či priamou príčinou nevyožiteľnosti pohľadávky právneho predchodcu žalobkyne v konkurznom konaní nebolo práve uzavretie dohody o odstúpení od kúpnej zmluvy medzi správcom konkurznej podstaty a Rádcom premonštrátov. Nebyť tohto odstúpenia od zmluvy, nehnuteľnosti by patrili do konkurznej podstaty a v rámci konkurzného konania mohli byť uspokojení právny predchodca žalobkyne aj Rád premonštrátov a konkurz by nemusel byť ukončený kvôli nedostatku majetku. Pohľadávka by teda bola reálne vymožitelná aj v prípade, že katastrálny odbor nerozhodol v zákonnej lehote o vklade záložnej zmluvy a zároveň by správca konkurznej podstaty NHV, s.r.o. neodstúpil dňa 21.3.2001 od kúpnej zmluvy. Podľa názoru žalovaného nerozhodnutie o návrhu na vklad záložného práva nebolo priamou a bezprostrednou príčinou vzniku škody právneho predchodcu žalobkyne. Táto nečinnosť mala za následok len to, že pohľadávka právneho predchodcu žalobkyne nebola zabezpečená záložným právom, avšak na základe tohto nekonania správneho orgánu ku škode nedošlo. Priamou a bezprostrednou príčinou, majúcou za následok nemožnosť uspokojenia pohľadávky právneho predchodcu žalobkyne, bol konkurz na majetok dlžníka, vyhlásený uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 2K/182/00-8 zo dňa 22.11.2000 a najmä konanie správcu konkurznej podstaty NHV, s.r.o., ktorý dňa 21.3.2001 uzavrel dohodu o odstúpení od kúpnej zmluvy s Rádcom premonštrátov, čo malo za priamy a bezprostredný následok zrušenie konkurzného konania úpadcu NHV, s.r.o. a zároveň priamu a bezprostrednú nemožnosť právneho predchodcu žalobkyne uspokojiť svoju pohľadávku na základe relevantných listín v konkurznom konaní. Priamy vplyv na zmenšenie majetku právneho predchodcu žalobkyne malo vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka a nemožnosť uspokojiť pohľadávku z konkurznej podstaty z dôvodu nedostatku majetku spôsobeného odstúpením od kúpnej zmluvy správcom konkurznej podstaty. Samotným nesprávnym úradným postupom teda právnenému predchodcovi žalobkyne ešte žiadna škoda nevznikla. Táto vznikla až pridružením ďalšej skutočnosti, a to vyhlásením konkurzu na majetok záložcu.

18.2. Poukázal tiež na zanedbanie povinnosti v zmysle ust. § 415 Občianskeho zákonníka zo strany právneho predchodcu žalobkyne, ako aj NHV, s.r.o. Právny predchodca žalobkyne mal k dispozícii exekučný titul, ktorý mohol uplatniť už 30.7.1999 (vyhlásenie o uznaní dlhu a osvedčenie o vyhlásení v zmysle ust. § 274 písm. e/ O.s.p. a § 41 zák. č. 233/1999 Z.z., spísané vo forme notárskej zápisnice), a to až do 1.12.1999, kedy bol podpísaný dodatok č. 1 k zmluve o poskytnutí finančných prostriedkov. Tento exekučný titul nevyužil a namiesto toho dňa 1.12.1999 uzavrel s NHV, s.r.o. dodatok č. 1 k zmluve o poskytnutí finančných prostriedkov, hoci v období od 30.6.1999 do 1.12.1999 dlžník nielenže neuhradil svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o poskytnutí finančných prostriedkov, ale neposkytol veriteľovi ani len čiastočné plnenie. Navýšením požičanej sumy o ďalšiu istinu 600.000,-Sk právny predchodca žalobkyne ako veriteľ neúmerne zvýšil riziko návratnosti dlžnej čiastky, vrátane úrokov, ktorú teraz vymáha od žalovaného. Dlžník ani v čase prijatia pôžičky a ani neskôr nebol pritom bonitný. Okrem vyššie uvedeného právny predchodca žalobkyne odo dňa podania návrhu na vklad až do 30.1.2001 nepodnikol žiaden úkon smerujúci k tomu, aby zistil stav vybavenosti podania zaevidovaného správou katastra pod č. V 836/99. Právny predchodca žalobkyne mohol žiadať ešte pred uplynutím stanovenej 30 dňovej lehoty o povolenie vkladu a po uplynutí lehoty urgovať alebo dožiadať správny orgán o rozhodnutie vo veci, mohol podať sťažnosť a mohol využiť ešte v tom čase účinný inštitút podania žiadosti o opatrenie proti nečinnosti v zmysle § 25 katastrálneho zákona. Prvý úkon, ktorý právny predchodca žalobkyne urobil smerom k správe katastra, bola jeho návšteva dňa 30.1.2001, na základe ktorej bol vklad povolený. Právny predchodca žalobkyne teda mohol predísť vzniknutej škode, pokiaľ by využil vyššie uvedené právne prostriedky. Namiesto toho vyše 13 mesiacov sa absolútne nezaujímal o to, či je jeho pohľadávka účinne zabezpečená záložným právom a o vec sa začal zaujímať až vtedy, keď sa dozvedel, že na majetok dlžníka bol vyhlásený konkurz.

18.3. Nakoniec namietal, že priznaná suma 332.405,86 € v sebe zahŕňa pôvodnú istinu a dohodnutý úrok. Tým, že súd zaviazal žalovaného na zaplatenie aj úrokov zo sumy 332.405,86 €, v skutočnosti úročí aj dohodnuté úroky. Zo všetkých týchto dôvodov považuje rozsudok za vecne nesprávny.

19. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadrila, hoci jej toto bolo doručené spolu s výzvou na vyjadrenie prostredníctvom jej právneho zástupcu dňa 23.1.2024.

20. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

21. Rozsudok je vo vyhovujúcom výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 332.405,86 € s 9 % úrokom z omeškania ročne od 12.1.2010 do zaplatenia do 30 dní od právoplatnosti rozsudku vecne správny, preto ho odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1 CSP v tomto rozsahu potvrdil.

22. Odvolanie žalovaného proti zamietavému výroku II. odvolací súd odmietol podľa ust. § 386 písm. b/ CSP, keďže žalovaný nie je osobou oprávnenou na podanie odvolania proti tomuto výroku, ktorým bolo rozhodnuté v jeho prospech (§ 359 CSP). Vecná (ne)správnosť výroku II. rozsudku preto nebola predmetom odvolacieho prieskumu a v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť, keďže nebol napadnutý žalobkyňou ako osobou oprávnenou na podanie odvolania proti tomuto výroku rozsudku.

23. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 30. júla 2024 o 9.05 hod v pojednávacej miestnosti č. dv. 207, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 23. júla 2024 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

24. Žalovaný uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, t.j. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

25. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody neboli naplnené.

26. Súd prvej inštancie vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, riadiac sa pritom vysloveným právnym názorom Krajského súdu v Košiciach v uznesení sp.zn. 6 Co/103/2015 zo dňa 31. augusta 2015 a v uznesení Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 MCdo/21/2011 zo dňa 29.1.2015, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil a neboli zistené žiadne porušenia procesných práv ani vady procesných podmienok, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie v spore, preto odvolací súd rozsudok vo vyhovujúcom výroku I. ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

27. Správne, podrobné, zákonu zodpovedajúce a presvedčivé sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Odôvodnenie rozsudku dáva odpoveď na všetky relevantné otázky súvisiace s predmetom konania.

28. Žalovaný v odvolaní v podstatnej časti už len opakuje argumenty uvádzané v konaní pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd náležite a správne vypořiadal pri rozhodovaní daného sporu, a preto jeho odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozsudku v napadnutej časti a neumožňujú prijať iné závery.

29. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o preukázaní splnenia všetkých zákonných predpokladov pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu v zmysle § 18 ods. 1, 2 zák. č. 58/1969 Zb. v spojení s ust. § 32 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z., ktorá vznikla právnemu predchodcovi žalobkyne vo výške 332.405,86 € (10.014.059,-Sk) nesprávnym úradným postupom Okresného úradu Košice-okolie, odbor katastrálny. Súd dospel k správne záveru o preukázaní

nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Košice-okolie, v príčinnej súvislosti s ktorým právnenému predchodcovi žalobkyne vznikla škoda vo výške 332.405,86 €, za ktorú zodpovedá žalovaný.

30. Súd svoje úvahy, ako dospel k záveru o splnení vyššie uvedených zákonných predpokladov, v odôvodnení rozsudku podrobne uviedol s poukazom na skutkové zistenia, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania a príslušné zákonné ustanovenia, podľa ktorých vec právne posudzoval, tieto úvahy sú vecné, správne, niet v nich žiadneho logického rozporu a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje.

31. Vykonaným dokazovaním bol preukázaný nesprávny úradný postup Okresného súdu Košice-okolie, odbor katastrálny, spočívajúci v porušení ust. § 32 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastrí nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), keď tento orgán nevydal rozhodnutie o návrhu právneho predchodcu žalobkyne na vklad záložnej zmluvy do katastra nehnuteľností v zákonnej lehote 30 dní od jeho doručenia (návrh doručený 10.12.1999, rozhodnutie o povolení vkladu vydané dňa 30.1.2001, pričom lehota uplynula dňa 10.1.2000) bez existencie objektívnej prekážky.

32. Nesprávnym úradným postupom je aj nevydanie alebo aj oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených primeraných lehôt na jeho vydanie, lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo činnosť, ktorá nie je vykonaná v stanovenej lehote alebo v lehote zodpovedajúcej právu na prejednanie veci bez zbytočných prietahov.

33. Tento nesprávny úradný postup bol podstatnou a rozhodujúcou (hlavnou) príčinou toho, že pohľadávka právneho predchodcu žalobkyne nemohla byť uspokojená, keď po vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka (NHV, s.r.o.) nemohol byť uspokojený ako oddelený veriteľ v zmysle § 28 zák. č. 328/1991 Z.z. o konkurze a vyrovnaní v konkurznom konaní vedenom proti úpadcovi Nábytkové hranoly a vlysy, s.r.o., Jasov na Krajskom súde v Košiciach pod sp.zn. 2K/182/00, keďže vklad záložného práva k založeným nehnuteľnostiam nebol povolený.

34. Preukázaná bola aj existencia škody právneho predchodcu žalobkyne, keďže tento nebol ani len čiastočne uspokojený v rámci rozvrhového konania ako veriteľ pre nedostatok majetku úpadcu okrem toho, že nemohol byť uspokojený ako oddelený veriteľ, čím definitívne došlo k zmareniu jeho možností uspokojiť svoju pohľadávku.

35. Nebyť nesprávneho úradného postupu, po vyhlásení konkurzu mohol byť uspokojený ako oddelený veriteľ vzhľadom na znaleckými posudkami preukázanú hodnotu založených nehnuteľností, ktorá bola stanovená v rozmedzí od 11.352.266,-Sk až do 20.887.185,-Sk, dokonca podľa výpovede správcu konkurznej podstaty E. H. J. až do výšky 35.000.000,-Sk. Vzhľadom na uvedené (v prípade povolenia vkladu možnosť právneho predchodcu žalobkyne domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky ako oddelený veriteľ a nepochybný predpoklad uspokojenia tejto pohľadávky) okolnosť, že úpadca nedisponoval iným majetkom, z ktorého mohol byť právny predchodca žalobkyne uspokojený v rámci rozvrhového konania ako (nie oddelený) veriteľ, nepredstavuje okolnosť, ktorú by bolo možné považovať za hlavnú príčinu nevykonalnosti jeho pohľadávky.

36. Vzhľadom na skutočnosť, že záložnou zmluvou bola zabezpečená iba pohľadávka vo výške 7.494.000,-Sk s príslušenstvom (v danom prípade sú to úroky 170.000,-Sk, 200.000,-Sk a 22% úrok od 1.8.1999 do 22.11.2000, t.j. 2.150.059,-Sk, spolu úroky 2.520.059,-Sk), iba neuspokojenie tejto pohľadávky (7.494.000,-Sk istina pôžičky + 2.520.059,-Sk úroky, t.j. 10.014.059,-Sk) je v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom, lebo iba v tejto časti pohľadávky (332.405,86 €) by právny predchodca žalobkyne nemohol byť uspokojený ako oddelený veriteľ. Správne preto súd uzavrel, že žalovaný v prevyšujúcej časti uplatnenej škody za túto nezodpovedá, avšak zodpovednosť žalovaného za škodu čo do sumy 332.405,86 € je daná, táto je objektívna a nemožno sa jej zbaviť (§ 18 ods. 2 zák. č. 58/1969 Zb.).

37. Vecne správne preto rozhodol súd prvej inštancie, ak zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 332.405,86 € s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol

38. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné:

39. Žalovaný v odvolaní argumentuje nepreukázaním nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Košice-okolie v súvislosti s rozhodovaním o návrhu právneho predchodcu žalobkyne na vklad záložnej zmluvy, keďže prekážkou brániacou Okresnému úradu Košice-okolie rozhodnúť o tomto návrhu v zákonom stanovenej lehote bolo oznámenie Rádu premonštrátov o odstúpení od kúpnej zmluvy, ktoré bolo doručené okresnému úradu dňa 11.1.2000 spolu s doručenkou od NHV, s.r.o., zo dňa 3.1.2000 s podpisom konateľa tejto spoločnosti H. H.. Oznámenie o odstúpení od kúpnej zmluvy zo dňa 3.7.1998 zo strany Rádu premonštrátov Opátstvo Jasov bolo adresované NHV, s.r.o., Jasov a k odstúpeniu došlo z dôvodu, že napriek opakovaným výzvam NHV, s.r.o., neuhradila kúpnu cenu nehnuteľností, ktoré sú zapísané na LV č. XXXX kat. úz. H., pričom k odstúpeniu došlo v súlade s ust. § 48 ods. 1, 2 OZ s použitím § 517 ods. 1 OZ.

40. V zmysle vysloveného právneho názoru Najvyšším súdom SR v uznesení sp. zn. 3/ MCdo/21/2011 zo dňa 29.1.2015 pre posúdenie príčinnej súvislosti je relevantné zistenie, kedy došlo k účinnému odstúpeniu od kúpnej zmluvy medzi jej účastníkmi, čo je významné z hľadiska posúdenia vlastníctva nehnuteľností, tvoriacich predmet záložnej zmluvy. Vychádzajúc z tohto právneho názoru odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení sp.zn. 6 Co/103/2015 zo dňa 31. augusta 2015 uložil súdu prvej inštancie doplniť dokazovanie za účelom vyriešenia otázky, kedy došlo k účinnému odstúpeniu od kúpnej zmluvy uzavretej dňa 3.7.1998 medzi Rádcom premonštrátov a NHV, s.r.o., či to bolo doručením odstúpenia konateľovi NHV, s.r.o. dňa 3.1.2000 (t.j. počas konania o návrhu právneho predchodcu žalobkyne na vklad záložného práva, doručeného katastrálnemu úradu dňa 10.12.1999) alebo až na základe dohody o odstúpení od zmluvy medzi Rádcom premonštrátov a správcom konkurznej podstaty úpadcu NHV, s.r.o. zo dňa 21.3.2001 (t.j. počas konkurzného konania), pretože od vyriešenia tejto otázky závisí posúdenie, či katastrálny úrad sa (ne)dopustil nesprávneho úradného postupu, ak nevyhovel návrhu na vklad záložného práva v lehote 30 dní.

41. Na základe doplneného dokazovania súd dospel k správneému záveru, že odstúpenie Rádu premonštrátov zo dňa 27.12.1999 od kúpnej zmluvy, uzavretej dňa 3.7.1998 s NHV, s.r.o., je v zmysle § 48 ods. 1 v spojení s ust. § 517 ods. 1 OZ neplatné, a to napriek tomu, že odstúpenie od zmluvy bolo doručené konateľovi NHV, s.r.o. Dôvodom neplatnosti bolo nesplnenie zákonných podmienok v zmysle § 517 ods. 1 OZ, keď v konaní nebolo preukázané, že Rád premonštrátov vyzval NHV, s.r.o. na úhradu kúpnej ceny, s ktorou bol v omeškaní, v dodatočnej primeranej lehote. Takouto výzvou na plnenie pred odstúpením od zmluvy mala byť výzva na zaplatenie splátok kúpnej ceny nehnuteľností zo dňa 27.9.1999 (výzva bola súčasťou konkurzného spisu – poznámka odvolacieho súdu), avšak žalovaný nepreukázal nielen doručenie tejto výzvy NHV, s.r.o., ale ani len jej odoslanie, z ktorého by bolo možné vyvodiť, že táto výzva sa dostala do dispozičnej sféry NHV, s.r.o. Iné výzvy na zaplatenie splátok kúpnej ceny nehnuteľností s poskytnutím dodatočnej primeranej lehoty kupujúcemu NHV, s.r.o. v konaní preukázané neboli.

42. Vychádzajúc z vyššie zisteného skutkového stavu zostalo tvrdenie žalovaného o tom, že výzva na plnenie v dodatočnej primeranej lehote sa dostala do dispozičnej sféry NHV, s.r.o. ako adresáta, iba v rovine nepreukázaných tvrdení. Dôkazné bremeno na preukázanie splnenia podmienok pre platné odstúpenie od zmluvy je pritom na veriteľovi a tomuto (Rád premonštrátov Opátstvo Jasov) sa v konaní nepodarilo napriek šetreniu v archívnych materiáloch získať doklad o doručení výzvy na zaplatenie splátok kúpnej ceny zo dňa 27.9.1999 spoločnosti NHV, s.r.o. (č.l. 99 spisu). V súlade s týmto oznámením veriteľa je aj písomné vyjadrenie konateľa NHV, s.r.o. (č.l. 91 spisu), v zmysle ktorého nemá k dispozícii doklad o doručení výzvy na úhradu splátok firme NHV, s.r.o. Nakoniec nesplnenie tejto povinnosti (doručiť výzvu na plnenie v dodatočnej primeranej lehote) potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok A. I. A., ktorý bol svedkom stretnutia zástupcu Rádu premonštrátov s ich právnou zástupkyňou H. M., ktorá na otázku, kde sú podacie lístky preukazujúce doručenie výziev na plnenie pred odstúpením, táto „pozerala do zeme“ a zároveň potvrdil, že v spise katastrálneho úradu sa doručka potvrdzujúca doručenie (aj) tejto výzvy nenachádzala. Z jeho výpovede tiež vyplynulo, že H. M. konala v rozpore s pokynmi Rádu premonštrátov, ak neuzavrela dohodu o odstúpení od zmluvy s kupujúcim, ale jednostranne od zmluvy odstúpila.

43. Vzhľadom na skutočnosť, že odstúpenie Rádu premonštrátov Opátstvo Jasov od kúpnej zmluvy zo dňa 27.12.1999 nebolo platné, oznámenie o odstúpení od kúpnej zmluvy, navyiac doručené Okresnému úradu Košice-okolie až deň nasledujúci po uplynutí 30 dňovej lehoty na rozhodnutie o návrhu na vklad (11.1.2000), nebolo prekážkou pre rozhodnutie Okresného úradu Košice-okolie o povolení vkladu, ako k tomuto záveru správne dospel aj súd prvej inštancie.

44. Prekážkou pre povolenie vkladu záložnej zmluvy nebolo ani odstúpenie od zmluvy zo dňa 2.2.2000 (č.l. 158-159 spisu), keďže doručenie tohto odstúpenia jeho adresátovi – NHV, s.r.o. Jasov alebo jeho konateľovi H. H. v konaní preukázané nebolo.

45. K účinnému odstúpeniu od kúpnej zmluvy teda došlo až na základe dohody o odstúpení od kúpnej zmluvy zo dňa 21.3.2001 medzi správcom konkurznej podstaty NHV, s.r.o. Jasov a Rádom premonštrátov a až na základe tejto dohody došlo k zmene zápisu vlastníctva v katastri nehnuteľností na LV XXXX kat. úz. H..

46. Pokiaľ bolo Okresnému úradu Košice-okolie, katastrálny odbor, doručené jednostranné odstúpenie Rádu premonštrátov Opátstvo Jasov od kúpnej zmluvy z 27.12.1999, táto žiadosť o zápis plomby bola poznamenaná na LV XXXX kat. úz. H. v časti B pod poradovým číslom 4 pod položkou výkazu zmien 5/2000, nemalo to však vplyv na zmenu vlastníctva v tom čase NHV, s.r.o. Jasov. V zmysle § 38 vyhlášky 79/1996 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2001 jednostranné odstúpenie nie je listinou spôsobilou na vykonanie záznamu na návrh podľa § 34 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. Takouto listinou je len dohoda o odstúpení s úradne overenými podpismi (§ 38 písm. h/ bod 1 vyhlášky 79/1996 Z.z.).

47. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov nedôvodná je odvolacia námietka žalovaného o existencii prekážky pre rozhodnutie o povolení vkladu a v tej súvislosti o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu Okresného úradu Košice-okolie.

48. Záver súdu o preukázaní nesprávneho úradného postupu ako prvej podmienky zodpovednosti žalovaného za škodu je preto vecne správny.

49. Odhliadnuc od vyššie uvedeného, Okresný úrad Košice-okolie sa dozvedel o odstúpení od kúpnej zmluvy až po uplynutí lehoty v zmysle § 32 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. (lehota uplynula 10.1.2000 a oznámenie o odstúpení mu bolo doručené 11.1.2000), teda v zákonnej lehote pre povolenie vkladu neexistovala žiadna prekážka pre vyhovieť návrhu žalobcu.

50. Za nenáležité považuje odvolací súd poukazovanie na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Sžo/229/2010, upravujúceho postup katastrálneho úradu v prípade doručenia odstúpenia od zmluvy počas vkladového konania, keďže toto bolo vydané dňa 20. júla 2011, teda 11 rokov potom, čo prebiehalo vkladové konanie na základe návrhu právneho predchodcu žalobkyne, pričom v čase začatia vkladového konania na základe návrhu právneho predchodcu žalobkyne platila vyhláška 79/1996 Z.z., v zmysle ust. § 38 ktorej v znení účinnom do 31.12.2001 jednostranné odstúpenie nebolo listinou spôsobilou na vykonanie záznamu na návrh podľa § 34 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. Túto skutočnosť nakoniec konštatoval aj Krajský úrad v Košiciach v protokole o výsledku kontroly vykonanej v dňoch 11.5.2001 a 16.5.2001 (č.l. 173 spisu), v zmysle záverov ktorého oznámenie o odstúpení od zmluvy nespĺňalo náležitosti na zápis formou poznámky podľa § 38 a nasl. katastrálneho zákona a ani formou záznamu v zmysle § 34 a nasl. katastrálneho zákona a listina mala byť správnym orgánom žiadateľovi vrátená ako listina nespĺňajúca hmotnoprávne podmienky na vykonanie zápisu podľa § 38 a § 39, resp. § 34 katastrálneho zákona v nadväznosti na § 38 ods. 1 písm. h/ vyhlášky Úradu geodézie, kartografie a katastra SR č. 79/1996 Z.z. a žiadateľ mal byť správnym orgánom vyzvaný na doručenie návrhu na záznam, ktorého prílohu má tvoriť písomný prejav vôle účastníkov zmluvy odstúpiť od zmluvy s úradne overenými podpismi alebo rozsudok v prípade, ak bolo právo k nehnuteľnosti dotknuté ďalším právnym úkonom.

51. Nedôvodný je tiež poukaz žalovaného na prebiehajúce súdne konanie na Okresnom súde Košice-okolie pod sp.zn. 11C/26/2000 ako na prekážku, pre ktorú nemohol katastrálny úrad v zákonom stanovenej lehote rozhodnúť o návrhu na vklad záložnej zmluvy, keďže zákonná lehota na rozhodnutie o návrhu na vklad uplynula dňom 10.1.2000 a vyššie uvedené konanie na Okresnom súde Košice-okolie

sa začalo až na základe žaloby podanej dňa 25.1.2000. Ani podanie žaloby NHV, s.r.o. o neplatnosť odstúpenia od zmluvy preto nebolo prekážkou pre rozhodnutie o návrhu na vklad záložnej zmluvy.

52. Žalovaný ďalej v odvolaní namietal, že súd sa nezaoberal otázkou, či priamou príčinou nevymožiteľnosti pohľadávky právneho predchodcu žalobkyne v konkurznom konaní nebola práve skutočnosť, že správca konkurznej podstaty NHV, s.r.o. uzavrel s Rádcom premonštrátov Opátstvo Jasov dňa 21.3.2001 dohodu o odstúpení od kúpnej zmluvy, ktorou NHV, s.r.o. nadobudol majetok, ktorý do tej doby bol súčasťou konkurznej podstaty. Nebyť tohto odstúpenia od kúpnej zmluvy zo dňa 21.3.2011, nehnuteľnosti by patrili do konkurznej podstaty a v rámci konkurzného konania mohli byť uspokojení právny predchodca žalobkyne aj Rád premonštrátov a konkurz by nemusel byť ukončený kvôli nedostatku majetku. Žalovaný teda tvrdí, že nečinnosť správneho orgánu nebola bezprostrednou a priamou príčinou vzniku škody, ale príčinou nemožnosti uspokojenia pohľadávky právneho predchodcu žalobkyne bol konkurz na majetok dlžníka vyhlásený uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 2K/182/00 a konanie správcu konkurznej podstaty, ktorý dňa 21.3.2001 uzavrel dohodu o odstúpení od kúpnej zmluvy s Rádcom premonštrátov, čo malo za následok zrušenie konkurzného konania úpadcu NHV, s.r.o. a zároveň priamu a bezprostrednú nemožnosť právneho predchodcu žalobkyne uspokojiť svoju pohľadávku v konkurznom konaní.

53. K tejto odvolacej námietke žalovaného odvolací súd uvádza, že vychádzajúc z právneho názoru Najvyššieho súdu SR, vysloveného v jeho zrušujúcom uznesení sp.zn. 3MCo/21/2011 zo dňa 29. januára 2015, v zmysle ktorého zostal nepreskúmateľný právny záver odvolacieho súdu o príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom katastrálneho úradu a nevymožiteľnosťou pohľadávky právneho predchodcu žalobkyne, odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení sp.zn. 6Co/103/2015 zo dňa 31. augusta 2015 uložil súdu v zmysle právneho názoru vysloveného Najvyšším súdom SR opätovne skúmať splnenie podmienky príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou, t.j. či nerozhodnutie o povolení vkladu v zákonnej lehote bolo priamou a bezprostrednou príčinou vzniku škody (to znamená, že nebyť tohto nesprávneho úradného postupu, škoda by nevznikla) alebo len jednou z príčin. Súd mal teda ustáliť, čo bolo priamou, bezprostrednou príčinou vzniku škody právnenému predchodcovi žalobkyne, t.j. čo bolo priamou príčinou nevymožiteľnosti jeho pohľadávky v konkurznom konaní, či to bol tvrdý nesprávny úradný postup alebo nedostatok majetku v konkurznej podstate, z ktorého by bolo možné uspokojiť právneho predchodcu žalobkyne ako veriteľa v rámci rozvrhového konania, ktorý stav nastal aj v dôsledku odstúpenia od zmluvy dohodou zo dňa 21.3.2001.

54. Súd prvej inštancie na základe doplneného dokazovania dospel k správnenému záveru, že nesprávny úradný postup Okresného úradu Košice-okolie, keď tento orgán nevydal rozhodnutie o návrhu právneho predchodcu žalobkyne na povolenie vkladu záložnej zmluvy do katastra nehnuteľností v zákonom stanovenej lehote, bol hlavnou príčinou nevymožiteľnosti pohľadávky právneho predchodcu žalobkyne v konkurznom konaní, lebo nebyť nesprávneho úradného postupu, právny predchodca žalobkyne mohol uspokojiť svoju pohľadávku v konkurznom konaní ako oddelený veriteľ, a to aj po odstúpení od kúpnej zmluvy dohodou zo dňa 21.3.2001, teda ak vlastníkom nehnuteľnosti by už nebol úpadca, ale pôvodný vlastník ako subjekt odlišný od úpadcu.

55. S týmto záverom sa odvolací súd stotožňuje, a to aj s poukazom na ust. § 6 ods. 2 zákona 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení účinnom od 1.8.2000 (konkurzné konanie v prejednávanej spore začalo 22.11.2000), v zmysle ktorého do konkurznej podstaty patril aj majetok, ktorým dlžník zabezpečil svoj záväzok. Pokiaľ dlžník zmluvne previedol vec, na ktorej viazlo záložné právo, na inú osobu s právnymi dôsledkami stanovenými v § 151d ods. 2 OZ v znení účinnom do 31.12.2002, takáto vec patrí do konkurznej podstaty (viď Zákon o konkurze a vyrovnaní, komentár, A. N., máj 2001, str. 50). Za zmluvné prevzatie veci v zmysle ust. § 151d ods. 2 OZ je považované aj odstúpenie od zmluvy, či už dohodou alebo jednostranne, ako to vyplýva napr. z rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 29Odo 1103/2004 z 29.9.2005.

56. S poukazom na vyššie uvedené, bez právneho významu je argumentácia žalovaného, že nebyť odstúpenia od kúpnej zmluvy zo dňa 21.3.2001, nehnuteľnosti by patrili do konkurznej podstaty a v rámci konkurzného konania mohli byť uspokojení právny predchodca žalobkyne a aj Rád premonštrátov. Ako bolo uvedené vyššie, v prípade povolenia vkladu pred začatím konkurzného konania by ani dohoda o odstúpení od zmluvy zo dňa 21.3.2001 nemala žiaden vplyv na možnosť

právneho predchodcu žalobkyne uspokojiť svoju pohľadávku zo založených nehnuteľností, keďže by mal postavenie oddeleného veriteľa.

57. Priamou príčinou nevyožiteľnosti pohľadávky právneho predchodcu žalobkyne v konkurznom konaní teda nebola tá skutočnosť, že dohodou zo dňa 21.3.2001 medzi Rádcom premonštrátov a správcom konkurznej podstaty úpadcu NHV, s.r.o. došlo k odstúpeniu od zmluvy. Práve nepovolenie vkladu záložnej zmluvy malo za následok, že nehnuteľnosti nepatrili po odstúpení od zmluvy do konkurznej podstaty a že z nich nemohol právny predchodca žalobkyne uspokojiť svoju pohľadávku v konkurze, keďže nebol oddeleným veriteľom a v rámci rozvrhového konania majetok nestačil na uspokojenie jeho pohľadávky, ako aj pohľadávok ostatných veriteľov.

58. Priamou a bezprostrednou príčinou nevyožiteľnosti pohľadávky právneho predchodcu žalobkyne nebolo ani vyhlásenie konkurzu, keďže ako už bolo vyššie uvedené, v prípade povolenia vkladu v zákonnej lehote aj v prípade vyhlásenia konkurzu právny predchodca žalobkyne by vymohol svoju pohľadávku v konkurznom konaní ako oddelený veriteľ.

59. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukazuje na závery rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 17.5.2018 sp.zn. 5Co/142/2017, v zmysle záverov ktorého medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody neexistuje príčinná súvislosť, keďže k vzniku škody došlo až pridružením ďalšej skutočnosti nezapríčinenej žalovaným, a to vyhlásením konkurzu na majetok žalobcu, odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že išlo o situáciu, keď nebolo rozhodnuté o návrhu na vklad vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy a v dôsledku toho nehnuteľnosť bola zahrnutá do konkurznej podstaty a v rámci nej predaná, pričom pohľadávka nebola zabezpečená záložným právom.

60. V prejednávanej spore ide o situáciu, že pohľadávka nebola zabezpečená záložným právom práve z dôvodu nesprávneho úradného postupu, čo malo rozhodujúci vplyv na nemožnosť uspokojiť pohľadávku v následne vyhlásenom konkurznom konaní.

61. Majetok právneho predchodcu žalobkyne sa síce nezmenšil priamo nesprávnym úradným postupom katastrálneho úradu, ale tento nesprávny úradný postup bol tým v reťazci príčin, ktorý neodvratne viedol k spôsobeniu škody, t.j. k nemožnosti právneho predchodcu žalobkyne vymôcť svoju pohľadávku ako oddelený veriteľ v konkurznom konaní. Z hľadiska zmenšenia majetku právneho predchodcu žalobkyne bol teda nesprávny úradný postup rozhodujúcou skutočnosťou.

62. K zmenšeniu majetku právneho predchodcu žalobkyne síce došlo v konečnom dôsledku z dôvodu, že jeho pohľadávka nebola uspokojená v konkurznom konaní pre nedostatok majetku, avšak dôvodom neuspokojenia jeho pohľadávky v konkurznom konaní bola práve tá skutočnosť, že nebolo zapísané záložné právo k nehnuteľnosti, ktorá tvorila konkurznú podstatu a z ktorej by právny predchodca žalobkyne bol nepochybne uspokojený ako oddelený veriteľ vzhľadom na jej hodnotu ustálenú znaleckými posudkami, ak by bolo v zákonnej lehote resp. do vyhlásenia konkurzu vyhovené jeho návrhu na vklad záložného práva.

63. Až do vyhlásenia konkurzu (22.11.2000) katastrálnemu úradu nebránili žiadne okolnosti rozhodnúť o povolení návrhu na vklad záložného práva – touto okolnosťou nebolo ani doručenie jednostranného odstúpenia od kúpnej zmluvy, ako už bolo uložené vyššie, pričom vykonaným dokazovaním bola preukázaná neplatnosť odstúpenia od kúpnej zmluvy zo dňa 27.12.1999, ako aj zo dňa 2.2.2000 (v dôsledku nepreukázania doručenia odstúpenia od kúpnej zmluvy spoločnosti NHV, s.r.o. Jasov), tieto odstúpenia nemali za následok, že vlastníkom zálohu by nebol dlžník právneho predchodcu žalobkyne, t.j. NHV, s.r.o., a preto tieto právne úkony netvorili prekážku pre rozhodnutie katastrálneho úradu o povolení vkladu záložného práva.

64. Pokiaľ následne došlo k uzavretiu dohody o odstúpení od kúpnej zmluvy medzi správcom konkurznej podstaty úpadcu a Rádcom premonštrátov, táto skutočnosť mala za následok, že nehnuteľnosť prestala byť súčasťou konkurznej podstaty práve z dôvodu, že nebol povolený vklad záložného práva k tejto nehnuteľnosti.

65. Vychádzajúc z vyššie uvedeného nemožno dospieť k záveru, že by sa majetok právneho predchodcu žalobkyne zmenšil v dôsledku pridruženia ďalšej skutočnosti – vyhlásenia konkurzu, lebo ako bolo vyššie

uvedené, nebyť nesprávneho úradného postupu katastrálneho úradu, právny predchodca žalobkyne by svoju pohľadávku uspokojil v konkurznom konaní ako oddelený veriteľ, a to bez ohľadu na dohodu o odstúpení od kúpnej zmluvy.

66. Z vyššie uvedených dôvodov je správny záver súdu, že tá okolnosť, že úpadca nedisponoval iným majetkom, nepredstavuje okolnosť, ktorú by bolo možné považovať za príčinu nevykonalnosti pohľadávky právneho predchodcu žalobkyne. Pokiaľ ide o výšku vzniknutej škody, táto predstavuje pohľadávku právneho predchodcu žalobkyne, ohľadne ktorej mohol byť uspokojený ako oddelený veriteľ zo zálohou v konkurznom konaní úpadcu NHV, s.r.o., t.j. 332.405,86 € (10.014.059 Sk), pričom existencia tejto pohľadávky právneho predchodcu žalobkyne voči NHV, s.r.o. vyplýva z právoplatného rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6Cb/303/2001-46 zo dňa 14.10.2004, ktorým je súd viazaný a ktorým bola pohľadávka právneho predchodcu žalobkyne v sume 10.793.472 Sk (teda vyššej, ako je rozsudkom priznaná náhrada škody) proti úpadcovi NHV, s.r.o. uznaná za nespornú. Výška škody nakoniec žalovaným v odvolaní ani namietaná nebola.

67. Na základe zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie dospel k správne záveru o splnení všetkých zákonných podmienok pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu a vecne správne preto rozhodol, ak zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňi 332.405,86 € s príslušenstvom, vo vzťahu ku ktorému neboli osobitne vznesené žiadne odvolacie námietky.

68. K odvolacej námietke žalovaného o zanedbaní povinnosti právnym predchodcom žalobkyne v zmysle § 415 OZ odvolací súd uvádza, že z vykonaného dokazovania nevyplývala spoluzodpovednosť právneho predchodcu žalobkyne na vzniku škody v dôsledku porušenia povinností v zmysle ust. § 415 a § 417 OZ, lebo v katastrálnom konaní právny predchodca žalobkyne nemal žiadne právne prostriedky, ktorými by mohol predísť škode – ktorými by prinútil katastrálny úrad rozhodnúť v zákonnej lehote. Povinnosťou správneho orgánu po začatí konania je konať ex offa (z úradnej povinnosti) v zákonom určených lehotách bez ohľadu na intervencie účastníka konania (urgencie či sťažnosti). Žiaden právny predpis nestanovuje povinnosť podávať sťažnosti na nečinnosť správneho orgánu. Ide len o právo účastníka, ktoré je možné uplatniť v čase, keď už k porušeniu povinnosti došlo. Neuplatnenie tohto práva resp. jeho oneskorené uplatnenie nemožno hodnotiť ako porušenie prevenčných povinností právneho predchodcu žalobkyne.

69. Pokiaľ ide o tvrdené (ne)konanie právneho predchodcu žalobkyne, smerujúce k vymoženiu pohľadávky pred 1.12.1999, toto nekonanie nebolo v príčinnej súvislosti so vznikom škody – nemožnosti právneho predchodcu žalobkyne vymôcť svoju pohľadávku. Právny predchodca žalobkyne zabezpečil svoju pohľadávku (jej prevažnú časť) záložným právom k nehnuteľnostiam, ktorých hodnota prevyšovala hodnotu zabezpečovanej pohľadávky (podľa znaleckého posudku E. L. J. hodnota založených nehnuteľností predstavovala 20.887.187 Sk – č.l. 158 spisu a podľa znaleckého posudku E. H. G. 11.352.660 Sk – č.l. 181 spisu) a v tomto smere mu nemožno vytýkať ani neprimerané riziko v zmluvných vzťahoch.

70. Nemožnosť uspokojenia časti pohľadávky právneho predchodcu žalobkyne bola zapríčinená výlučne nesprávnym úradným postupom Okresného úradu Košice – okolie, odbor katastrálny, lebo nepovolením vkladu záložnej zmluvy v zákonnej lehote bola zmarená možnosť právneho predchodcu žalobkyne uspokojiť svoju pohľadávku v konkurznom konaní ako oddelený veriteľ. V tejto súvislosti nie je dôvodná odvolacia námietka žalovaného, že príčinou škody bolo uzavretie dohody o odstúpení od zmluvy zo dňa 21.3.2001, pretože ak by záložné právo k nehnuteľnostiam bolo zapísané, aj po prechode nehnuteľností do vlastníctva Rádu premonštrátov Opátstvo Jasov by toto nezaniklo a právny predchodca žalobkyne by mal možnosť svoju pohľadávku zo zálohu uspokojiť (§151d OZ v znení účinnom do 10.10.1999, teda v čase uzavretia záložnej zmluvy, § 151h OZ v platnom znení).

71. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že k zmenšeniu majetku právneho predchodcu žalobkyne síce nedošlo priamo nesprávnym úradným postupom katastrálneho úradu, ale tento nesprávny úradný postup bol rozhodujúcou (hlavnou) príčinou, ktorá neodvratne viedla k spôsobeniu škody, t.j. k nemožnosti právneho predchodcu žalobkyne vymôcť svoju pohľadávku ako oddelený veriteľ v konkurznom konaní.

72. Pokiaľ ide o námietku úročenia úrokov, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v danom prípade škodou je nielen samotná istina, ale aj úroky, ako boli vyššie uvedené a takto spolu tvoria istinu, preto z celej priznanej istiny patrí aj úrok z omeškania.

73. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov uvedených v rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd rozsudok vo vyhovujúcom výroku I. a v súvisiacom výroku III. o trovách konania potvrdil ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

74. O náhrade trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP.

75. V odvolacom konaní bol žalovaný neúspešný, nemá preto právo na náhradu trov odvolacieho konania a vznikla mu povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnej žalobkyni. Odvolací súd preto priznal žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP), zohľadňujúc ust. § 251 CSP.

76. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).